

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ต้องการศึกษากลุ่มตัวแปรความพึงพอใจในการดำเนินชีวิต และกลุ่มตัวแปรการรับรู้ต่อความเจ็บป่วยว่ามีความสัมพันธ์กันหรือไม่ โดยการหาค่าสหสัมพันธ์คาโนคอส โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSSX (Statistical Package for the Social Science) ของสถาบันคอมพิวเตอร์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับดังนี้

ตอนที่ 1 สถานภาพส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่างประชากร

ตอนที่ 2 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความพึงพอใจในการดำเนินชีวิต กับการรับรู้ต่อความเจ็บป่วยของกลุ่มตัวอย่างประชากรรวม เมื่อจำแนกตามตัวแปรย่อย

ตอนที่ 3 ค่าสหสัมพันธ์คาโนคอสระหว่างกลุ่มตัวแปรความพึงพอใจในการดำเนินชีวิต กับกลุ่มตัวแปรการรับรู้ต่อความเจ็บป่วย ของกลุ่มตัวอย่างประชากรรวม และจำแนกตามกลุ่มอายุ เพศ และระดับการศึกษา

ตอนที่ 1 สถานภาพส่วนบุคคล

ตารางที่ 4 กลุ่มตัวอย่างประชากรจำแนกตามอายุ เพศ และระดับการศึกษา

	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. อายุ		
20 - 40 ปี	48	21.62
41 - 65 ปี	174	78.38
2. เพศ		
ชาย	45	22.27
หญิง	177	79.73
3. ระดับการศึกษา		
ประถมศึกษาและต่ำกว่า	162	72.97
มัธยมศึกษาขึ้นไป	60	27.03
รวม	222	100

กลุ่มตัวอย่างประชากรส่วนใหญ่ มีอายุ 41-65 ปี เพศหญิง และมีระดับการศึกษาชั้นประถมศึกษาและต่ำกว่า

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 5 จำนวนกลุ่มตัวอย่างประชากร จำแนกตามชนิดของโรคข้ออักเสบ

ชนิดของโรคข้ออักเสบ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
โรคข้อเสื่อม (Osteoarthritis)	182	81.98
โรคข้ออักเสบรูมาตอยด์ (Rheumatoid Arthritis)	40	18.02
รวม	222	100

จากตารางที่ 5 แสดงว่า ตัวอย่างประชากรที่ศึกษารั้งนี้ เป็นผู้ป่วยโรคข้ออักเสบ ชนิดโรคข้อเสื่อม คิดเป็นร้อยละ 81.98 ส่วนโรคข้ออักเสบรูมาตอยด์ พบน้อยกว่า คิดเป็นร้อยละ 18.02

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ 2 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความพึงพอใจในการดำเนินชีวิต
กับการรับรู้ต่อความเจ็บป่วยของกลุ่มตัวอย่างประชากรรวม เมื่อจำแนกตาม
ตัวแปรย่อย

ตารางที่ 6 ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความพึงพอใจในการดำเนินชีวิต
กับการรับรู้ต่อความเจ็บป่วยของกลุ่มตัวอย่างประชากรรวม เมื่อจำแนก
ตามตัวแปรย่อย

ชื่อตัวแปร	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน
	\bar{X}	S. D.
ความพึงพอใจด้านองค์ประกอบในการดำเนินชีวิต	2.36	.86
ความพึงพอใจด้านร่างกาย	2.01	.92
ความพึงพอใจด้านสัมพันธภาพกับบุคคลอื่น	2.66	.82
ความพึงพอใจด้านการทำงาน	1.49	1.18
ความพึงพอใจด้านการพักผ่อนหย่อนใจ	2.30	1.01
ความรุนแรงของความเจ็บปวด	2.39	1.02
ความเสื่อมสมรรถภาพของอวัยวะ	0.94	0.63
ความสำนึกในคุณค่าของตนเอง	2.15	1.33
ความรู้สึกซึมเศร้า	0.97	0.64

จากตารางที่ 6 แสดงว่า ผู้ป่วยโรคข้ออักเสบ มีความพึงพอใจด้าน
การทำงานอยู่ในระดับน้อย มีความพึงพอใจด้านสัมพันธภาพกับบุคคลอื่นอยู่ในระดับมาก
ส่วนความพึงพอใจในการดำเนินชีวิตอีก 3 ด้าน คือ ด้านองค์ประกอบในการดำเนิน
ชีวิต ด้านร่างกาย และด้านการพักผ่อนหย่อนใจอยู่ในระดับปานกลาง และการรับรู้
ต่อความเจ็บป่วยในเรื่องความรุนแรงของความเจ็บปวด ความสำนึกในคุณค่าของ
ตนเอง อยู่ในระดับปานกลาง ส่วนความเสื่อมสมรรถภาพของอวัยวะ และความรู้สึก
ซึมเศร้า อยู่ในระดับน้อย

ตอนที่ 3 ค่าสหสัมพันธ์คาโนนิกอลระหว่างกลุ่มตัวแปรความพึงพอใจการดำเนินชีวิต
กับกลุ่มตัวแปรการรับรู้ต่อความเจ็บป่วย ของกลุ่มตัวอย่างประชากรรวม
และจำแนกตามกลุ่มอายุ เพศ และระดับการศึกษา

ตารางที่ 7 ค่าสหสัมพันธ์คาโนนิกอล และค่าน้ำหนักของตัวแปร ระหว่างกลุ่มตัวแปร
ด้านความพึงพอใจในการดำเนินชีวิตกับกลุ่มตัวแปรด้านการรับรู้ต่อความ
เจ็บป่วยของกลุ่มตัวอย่างประชากรรวม

กลุ่มตัวแปร	ชื่อตัวแปร	ค่าน้ำหนักของตัวแปร	
		ชุดที่ 1	ชุดที่ 2
ความพึงพอใจในการ ดำเนินชีวิต	ค่านองศ์ประกอบในการดำเนิน ชีวิต	-.33	.80
	ค่านร่างกาย	-.22	.35
	ค่านสัมพันธ์ภาพกับบุคคลอื่น	-.08	-.74
	ค่านการงาน	-.23	-.33
	ค่านการพักผ่อนหย่อนใจ	-.44	-.29
การรับรู้ต่อความเจ็บป่วย	ความรุนแรงของความเจ็บปวด	.27	-.27
	ความเลื่อมสมรรถภาพของอวัยวะ	.24	-1.17
	ความสำนึกในคุณค่าของตนเอง	-.32	-.34
	ความรู้สึกรู้สึกเศร้า	.35	.94
สหสัมพันธ์คาโนนิกอล		.80**	.36*
ความแปรปรวนรวม		.64	.13

**P < .01

ค่าที่ขีดเส้นใต้เป็นค่าที่มีน้ำหนักเกินในชุดนั้น

ผลการวิเคราะห์สหสัมพันธ์คาโนนิคัลระหว่างความพึงพอใจในการดำเนินชีวิตกับการรับรู้ต่อความเจ็บป่วยของกลุ่มตัวอย่างประชากรรวม ดังที่เสนอในตารางที่ 7 นั้น พบว่าสหสัมพันธ์คาโนนิคัลที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 2 ชุด หรือ 2 มิติ ซึ่งมีค่าสหสัมพันธ์เป็น .80 และ .36 ตามลำดับ และค่าความแปรปรวนรวมเป็น .64 และ .13 ตามลำดับ

ชุดที่ 1 ซึ่งปรากฏว่าค่าสหสัมพันธ์คาโนนิคัล .80 นั้น เป็นมิติที่มีค่าสหสัมพันธ์สูงที่สุด สามารถอธิบายความสัมพันธ์ได้ประมาณร้อยละ 64 และจากค่าน้ำหนักของตัวแปรปรากฏว่าความสัมพันธ์ในมิตินี้เกิดจากตัวแปร ความพึงพอใจด้านองค์ประกอบในการดำเนินชีวิตและความพึงพอใจด้านการพักผ่อนหย่อนใจในกลุ่มตัวแปร ความพึงพอใจในการดำเนินชีวิต กับความสำนึกในคุณค่าของตนเอง และความรู้สึกซึมเศร้าในกลุ่มตัวแปรการรับรู้ต่อความเจ็บป่วย และเมื่อพิจารณาเครื่องหมายค่าน้ำหนักของตัวแปรพบว่า ความรู้สึกซึมเศร้าสูง และความสำนึกในคุณค่าของตนเองต่ำ จะสัมพันธ์กับความไม่พึงพอใจด้านองค์ประกอบในการดำเนินชีวิต และความไม่พึงพอใจด้านการพักผ่อนหย่อนใจ

ชุดที่ 2 ค่าสหสัมพันธ์คาโนนิคัลเป็น .36 เป็นมิติที่อธิบายความสัมพันธ์ได้ร้อยละ 13 ซึ่งเป็นความสัมพันธ์ที่เป็นอิสระ (Orthogonal) จากมิติที่ 1 ความสัมพันธ์ในมิติที่ 2 นี้ เกิดจากตัวแปรความพึงพอใจในค่านองค์ประกอบในการดำเนินชีวิต ความพึงพอใจด้านสัมพันธ์ภาพกับบุคคลอื่น ในกลุ่มตัวแปรความพึงพอใจในการดำเนินชีวิต กับความเสื่อมสมรรถภาพของอวัยวะและความรู้สึกซึมเศร้าในกลุ่มตัวแปรการรับรู้ต่อความเจ็บป่วย เมื่อพิจารณาเครื่องหมายค่าน้ำหนักของตัวแปร พบว่าการไม่มีความพึงพอใจด้านสัมพันธ์ภาพกับบุคคลอื่น แต่มีความพึงพอใจด้านองค์ประกอบในการดำเนินชีวิต จะมีความสัมพันธ์กับ การไม่มีความเสื่อมสมรรถภาพของอวัยวะ แต่มีความรู้สึกซึมเศร้า

ตารางที่ 8 ค่าสหสัมพันธ์คาโนนิคอลล และค่าน้ำหนักของตัวแปร ระหว่างกลุ่มตัวแปร ความพึงพอใจในการดำเนินชีวิตกับกลุ่มตัวแปรการรับรู้ต่อความเจ็บป่วย ในกลุ่มตัวอย่างประชากรเพศชาย

กลุ่มตัวแปร	ชื่อตัวแปร	ค่าน้ำหนักของตัวแปร ชุดที่ 1
ความพึงพอใจในการ ดำเนินชีวิต	ค่านองค้ประกอบในกรทำเนน ชีวิต	-.05
	ค่านร่างกาย	-.02
	ค่านสัมพันธ์ภทกับบุคคลอื่น	-.22
	ค่านการงาน	-.31
	ค่านการพักผ่อนหย่อนใจ	-.66
การรับรู้ต่อความเจ็บป่วย	ความรุนแรงของความเจ็บปวด	.06
	ความเสื่อสมรรถภทของอวัยวะ	.11
	ความสำนึกในคุณค่าของตนเอง	-.10
	ความรู้สึกร่วมเศร้า	.82
สหสัมพันธ์คาโนนิคอลล		.78**
ความแปรปรวนรวม		.61

** P < .01

ค่าที่ขีดเส้นใต้เป็นค่าที่มีน้ำหนักเด่นในชุดนั้น

ผลการวิเคราะห์สหสัมพันธ์คาโนนิคระหว่างกลุ่มตัวแปรความพึงพอใจในการ
 ค่าเป็นชีวิต กับกลุ่มตัวแปรการรับรู้ต่อความเจ็บป่วยของกลุ่มตัวอย่างประชากรเพศชาย
 ดังที่เสนอในตารางที่ 8 นั้นพบว่า สหสัมพันธ์คาโนนิคที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ
 .01 มี 1 ชุด หรือ 1 มิติ ซึ่งมีค่าสหสัมพันธ์เท่ากับ .78 และเป็นมิติที่มีค่าสหสัมพันธ์
 สูงที่สุดสามารถอธิบายความสัมพันธ์ได้ร้อยละ 61 และจากค่าน้ำหนักของตัวแปรปรากฏ
 ว่า ความสัมพันธ์ในมิตินี้เกิดจากตัวแปร ความพึงพอใจด้านการทำงาน ความพึงพอใจ
 ด้านการพักผ่อนหย่อนใจในกลุ่มตัวแปรความพึงพอใจในการค่าเป็นชีวิต กับความรู้สึก
 ซึมเศร้าในกลุ่มตัวแปรการรับรู้ต่อความเจ็บป่วย เมื่อพิจารณาเครื่องหมายค่าน้ำหนักของ
 ตัวแปร พบว่า ความไม่พึงพอใจด้านการทำงาน และความไม่พึงพอใจด้านการพักผ่อน
 หย่อนใจ จะมีความสัมพันธ์กับความรู้สึกซึมเศร้า

ศูนย์วิทยทรัพยากร
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 9 ค่าสหสัมพันธ์คาโนนิกอล และค่าน้ำหนักของตัวแปร ระหว่างกลุ่มตัวแปร ความพึงพอใจในการดำเนินชีวิต กับกลุ่มตัวแปรการรับรู้ต่อความเจ็บป่วย ในกลุ่มตัวอย่างประชากรเพศหญิง

กลุ่มตัวแปร	ชื่อตัวแปร	ค่าน้ำหนักของตัวแปร	
		ชุดที่ 1	ชุดที่ 2
ความพึงพอใจในการ ดำเนินชีวิต	ค่านองค์ประกอบในการดำเนินชีวิต	-.37	.84
	ค่านร่างกาย	-.25	.28
	ค่านสัมพันธ์ภาพกับบุคคลอื่น	-.06	-.77
	ค่านการงาน	-.22	-.20
	ค่านการพักผ่อนหย่อนใจ	-.38	-.38
การรับรู้ต่อความ เจ็บป่วย	ความรุนแรงของความเจ็บปวด	.31	-.22
	ความเสื่อมสมรรถภาพของอวัยวะ	.25	-1.21
	ความสำนึกในคุณค่าของตนเอง	-.28	-.52
	ความรู้สึกซึมเศร้า	.32	.82
สหสัมพันธ์คาโนนิกอล		.81**	.38**
ความแปรปรวนรวม		.66	.15

** P < .01

ค่าที่ขีดเส้นใต้เป็นค่าที่มีน้ำหนักเกินในชุดนั้น

ผลการวิเคราะห์สหสัมพันธ์คาโนนิคอลละหว่างกลุ่มตัวแปรความพึงพอใจในการดำเนินชีวิต กับกลุ่มตัวแปรการรับรู้ต่อความเจ็บป่วยในกลุ่มตัวอย่างประชากรเพศหญิง ดังที่เสนอในตารางที่ 9 นั้นพบว่า สหสัมพันธ์คาโนนิคอลที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 2 ชุด หรือ 2 มิติ ซึ่งมีค่าสหสัมพันธ์เป็น .81 และ .38 ตามลำดับ และมีค่าความแปรปรวนรวมเป็น .66 และ .15 ตามลำดับ

ชุดที่ 1 ปรากฏว่าค่าสหสัมพันธ์คาโนนิคอล .81 นั้นเป็นมิติที่มีสหสัมพันธ์สูงที่สุด สามารถอธิบายความสัมพันธ์ได้ร้อยละ 66 และจากค่าน้ำหนักของตัวแปรปรากฏว่าความสัมพันธ์ในมิตินี้เกิดจากตัวแปร ความพึงพอใจด้านองค์ประกอบในการดำเนินชีวิต และความพึงพอใจด้านการพักผ่อนหย่อนใจ ในกลุ่มตัวแปรความพึงพอใจในการดำเนินชีวิต กับความรุนแรงของความเจ็บปวด และความรู้สึกซึมเศร้า ในกลุ่มตัวแปรการรับรู้ต่อความเจ็บป่วย และเมื่อพิจารณาเครื่องหมายค่าน้ำหนักของตัวแปรพบว่า ความไม่พึงพอใจด้านองค์ประกอบในการดำเนินชีวิต และความไม่พึงพอใจด้านการพักผ่อนหย่อนใจ จะสัมพันธ์กับความรุนแรงของความเจ็บปวด และความรู้สึกซึมเศร้า

ชุดที่ 2 ค่าสหสัมพันธ์คาโนนิคอล .38 เป็นมิติที่อธิบายความสัมพันธ์ได้ร้อยละ 15 ซึ่งเป็นความสัมพันธ์ที่เป็นอิสระ (Orthogonal) จากมิติที่ 1

ในมิติที่ 2 นี้เกิดจากตัวแปรความพึงพอใจด้านองค์ประกอบในการดำเนินชีวิต ความพึงพอใจด้านสัมพันธภาพกับบุคคลอื่นในกลุ่มตัวแปรความพึงพอใจในการดำเนินชีวิต กับความเสื่อมสมรรถภาพของอวัยวะและความรู้สึกซึมเศร้าในกลุ่มตัวแปรการรับรู้ต่อความเจ็บป่วย เมื่อพิจารณาจากเครื่องหมาย ค่าน้ำหนักของตัวแปร พบว่า ความพึงพอใจด้านองค์ประกอบในการดำเนินชีวิต แต่มีความไม่พึงพอใจด้านสัมพันธภาพกับบุคคลอื่น จะสัมพันธ์กับการไม่มีความเสื่อมสมรรถภาพของอวัยวะ แต่มีความรู้สึกซึมเศร้า

ตารางที่ 10 ค่าสหสัมพันธ์คาโนนิกอล และค่าน้ำหนักของตัวแปร ระหว่างกลุ่มตัวแปร ความพึงพอใจในการดำเนินชีวิต กับกลุ่มตัวแปรการรับรู้ต่อความเจ็บป่วย ในกลุ่มตัวอย่างประชากรที่มีอายุ 20-40 ปี

กลุ่มตัวแปร	ชื่อตัวแปร	ค่าน้ำหนักของตัวแปร ชุดที่ 1
ความพึงพอใจในการ ดำเนินชีวิต	ค่านองค์ประกอบในการดำเนินชีวิต	-.61
	ค่านร่างกาย	-.23
	ค่านสัมพันธ์ภาพกับบุคคลอื่น	.02
	ค่านการทำงาน	-.21
การรับรู้ต่อความ เจ็บป่วย	ค่านการพักผ่อนหย่อนใจ	-.23
	ความรุนแรงของความเจ็บปวด	.24
	ความเสื่อมสมรรถภาพของอวัยวะ	.29
	ความสำนึกในคุณค่าของตนเอง	-.20
	ความรู้สึกร่วมเศร้า	.49
สหสัมพันธ์คาโนนิกอล		.80**
ความแปรปรวนรวม		.64

** P < .01

ค่าที่ขีดเส้นใต้เป็นค่าที่มีน้ำหนักเด่นในชุดนั้น

ผลการวิเคราะห์สหสัมพันธ์คาโนนิกอระหว่างกลุ่มตัวแปรความพึงพอใจในการ
 ดำเนินชีวิตกับกลุ่มตัวแปรการรับรู้ต่อความเจ็บป่วยในกลุ่มตัวอย่างประชากรที่มีอายุ
 20-40 ปี ทั้งที่เสนอในตารางที่ 10 นั้นพบว่าสหสัมพันธ์คาโนนิกอลที่มีนัยสำคัญทางสถิติ
 ที่ระดับ .01 มี 1 ชุด หรือ 1 มิติ ซึ่งมีค่าสหสัมพันธ์เท่ากับ .80 และเป็นมิติที่มี
 ความสัมพันธ์สูงสุด สามารถอธิบายความสัมพันธ์ได้ร้อยละ 64 เมื่อพิจารณาคำนำหนัก
 ของตัวแปรปรากฏว่า ความสัมพันธ์ในมิตินี้เกิดจากตัวแปร ความพึงพอใจด้านองค์-
 ประกอบในการดำเนินชีวิตในกลุ่มตัวแปรความพึงพอใจในการดำเนินชีวิต กับความรู้สึก
 ซึมเศร้าในกลุ่มตัวแปรการรับรู้ต่อความเจ็บป่วย และเมื่อพิจารณาเครื่องหมายคำนำหนัก
 ของตัวแปรพบว่า ความไม่พึงพอใจด้านองค์ประกอบในการดำเนินชีวิต มีความสัมพันธ์
 กับความรู้สึกซึมเศร้า

ศูนย์วิทยทรัพยากร
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 11 ค่าสหสัมพันธ์คาโนนิกอล และค่าน้ำหนักของตัวแปร ระหว่างกลุ่มตัวแปร ความพึงพอใจในการดำเนินชีวิต กับกลุ่มตัวแปรการรับรู้ต่อความเจ็บป่วยของกลุ่มตัวอย่างประชากรที่มีอายุ 41-65 ปี

กลุ่มตัวแปร	ชื่อตัวแปร	ค่าน้ำหนักของตัวแปร	
		ชุดที่ 1	ชุดที่ 2
ความพึงพอใจในการ ดำเนินชีวิต	ค่านองค์ประกอมในการดำเนินชีวิต	-.29	.79
	ค่านร่างกาย	-.23	.45
	ค่านสัมพันธ์ภาพกับบุคคลอื่น	-.09	-.71
	ค่านการงาน	-.21	-.23
	ค่านการพักผ่อนหย่อนใจ	-.46	-.30
การรับรู้ต่อความ เจ็บป่วย	ความรุนแรงของความเจ็บปวด	.31	-.28
	ความเสื่อมสมรรถภาพของอวัยวะ	.23	-1.18
	ความสำนึกในคุณค่าของตนเอง	-.38	-.38
	ความรู้สึกรำคาญ	.25	.96
สหสัมพันธ์คาโนนิกอล		.81**	.38**
ความแปรปรวนรวม		.61	.14

** P < .01

ค่าที่ขีดเส้นใต้เป็นค่าที่มีน้ำหนักเกินในชุดนั้น

ผลการวิเคราะห์สหสัมพันธ์คาโนนิคอลละหว่างกลุ่มตัวแปรความพึงพอใจในการดำเนินชีวิตกับกลุ่มตัวแปรการรับรู้ต่อความเจ็บป่วยของกลุ่มตัวอย่างประชากรที่มีอายุ 41-65 ปี ดังที่เสนอในตารางที่ 11 นั้นพบว่า สหสัมพันธ์คาโนนิคอลที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 2 ชุด หรือ 2 มิติ ซึ่งมีค่าสหสัมพันธ์เป็น .81 และ .38 ตามลำดับ และมีค่าความแปรปรวนรวมเป็น .66 และ .14 ตามลำดับ

ชุดที่ 1 ปรากฏว่าค่าสหสัมพันธ์คาโนนิคอล .81 เป็นมิติที่มีค่าสหสัมพันธ์สูงที่สุด สามารถอธิบายความสัมพันธ์ได้ประมาณร้อยละ 66 และจากค่าน้ำหนักของตัวแปร ปรากฏว่าความสัมพันธ์ในมิตินี้เกิดจากตัวแปร ความพึงพอใจด้านการพักผ่อนหย่อนใจ ในกลุ่มตัวแปรความพึงพอใจในการดำเนินชีวิต กับความรุนแรงของความเจ็บป่วย และความสำคัญในคุณค่าของตนเองในกลุ่มตัวแปรการรับรู้ต่อความเจ็บป่วย และเมื่อพิจารณาค่าน้ำหนักของตัวแปรพบว่า ความไม่พึงพอใจด้านการพักผ่อนหย่อนใจ จะมีความสัมพันธ์กับ ความรุนแรงของความเจ็บป่วย และความสำคัญในคุณค่าของตัวเองเท่า

ชุดที่ 2 ค่าสหสัมพันธ์คาโนนิคอล .38 เป็นมิติที่อธิบายความสัมพันธ์ได้ร้อยละ 14 ซึ่งเป็นความสัมพันธ์ที่เป็นอิสระ (Orthogonal) จากมิติที่ 1 ความสัมพันธ์ในมิติที่ 2 นี้ เกิดจากตัวแปรความพึงพอใจด้านองค์ประกอบในการดำเนินชีวิต และความพึงพอใจด้านสัมพันธภาพกับบุคคลอื่นในกลุ่มตัวแปรความพึงพอใจในการดำเนินชีวิต กับความเสื่อมสมรรถภาพของอวัยวะ และความรู้สึกซึมเศร้าในกลุ่มตัวแปรการรับรู้ต่อความเจ็บป่วย และพิจารณาจากเครื่องหมายค่าน้ำหนักของตัวแปร พบว่าความพึงพอใจด้านองค์ประกอบในการดำเนินชีวิต แต่ไม่พึงพอใจด้านสัมพันธภาพกับบุคคลอื่น จะมีความสัมพันธ์กับ การไม่มีความเสื่อมสมรรถภาพของอวัยวะ แต่มีความรู้สึกซึมเศร้า

ตารางที่ 12 ค่าสหสัมพันธ์คาโนนิคอลล และค่าน้ำหนักของตัวแปร ระหว่างกลุ่มตัวแปร ความพึงพอใจในการดำเนินชีวิตกับกลุ่มตัวแปรการรับรู้ต่อความเจ็บป่วย ของกลุ่มตัวอย่างประชากรระดับประถมศึกษา

กลุ่มตัวแปร	ชื่อตัวแปร	ค่าน้ำหนักของตัวแปร	
		ชุดที่ 1	ชุดที่ 2
ความพึงพอใจในการ ดำเนินชีวิต	ค่านองค้ประกอบในการดำเนินชีวิต	-.35	.63
	ค่านร่างกาย	-.17	.58
	ค่านสัมพันธ์ภาพกับบุคคลอื่น	-.10	-.80
	ค่านการงาน	-.27	-.08
	ค่านการพักผ่อนหย่อนใจ	-.40	-.50
การรับรู้ต่อความ เจ็บป่วย	ความรุนแรงของความเจ็บปวด	.38	-.61
	ความเสื่อมสมรรถภาพของอวัยวะ	.18	-.92
	ความสำคัญในคุณค่าของตนเอง	-.29	-.45
	ความรู้สึกร่วมเศร้า	.31	.99
สหสัมพันธ์คาโนนิคอลล		.80**	.35**
ความแปรปรวนรวม		.65	.12

**P < .01

ค่าที่ติดเส้นใต้เป็นค่าที่มีน้ำหนักเกินในชุดนั้น

ผลการวิเคราะห์สหสัมพันธ์คาโนนิคอลลระหว่างกลุ่มตัวแปรความพึงพอใจในการ
 ค่าเป็นชีวิตกับกลุ่มตัวแปรการรับรู้ต่อความเจ็บป่วยของกลุ่มตัวอย่างประชากรระดับประดม-
 ศึกษาและต่ำกว่า ดังที่เสนอในตารางที่ 12 นั้นพบว่า สหสัมพันธ์คาโนนิคอลลที่มีนัยสำคัญ
 ทางสถิติที่ระดับ .01 มี 2 ชุด หรือ 2 มิติ ซึ่งมีค่าสหสัมพันธ์เป็น .80 และ .35
 ตามลำดับ และความแปรปรวนรวมเป็น .65 และ .12 ตามลำดับ

ชุดที่ 1 ปรากฏว่าค่าสหสัมพันธ์คาโนนิคอลล .80 นั้นเป็นมิติที่มีค่าสหสัมพันธ์
 สูงที่สุด สามารถอธิบายความสัมพันธ์ได้ประมาณร้อยละ 65 และจากค่าน้ำหนักของ
 ตัวแปร ปรากฏว่าความสัมพันธ์ในมิตินี้เกิดจากตัวแปร ความพึงพอใจด้านองค์ประกอบ
 ในการค่าเป็นชีวิต ความพึงพอใจด้านการพักผ่อนหย่อนใจในกลุ่มตัวแปรความพึงพอใจใน
 การค่าเป็นชีวิต กับความรุนแรงของความเจ็บปวด และความรู้สึกซึมเศร้าในกลุ่ม
 ตัวแปรการรับรู้ต่อความเจ็บป่วย เมื่อพิจารณาเครื่องหมายค่าน้ำหนักของตัวแปร พบว่า
 ความไม่พึงพอใจด้านองค์ประกอบในการค่าเป็นชีวิต และความไม่พึงพอใจด้านการ
 พักผ่อนหย่อนใจ สัมพันธ์กับความรุนแรงของความเจ็บปวด และความรู้สึกซึมเศร้า

ชุดที่ 2 ค่าสหสัมพันธ์คาโนนิคอลล .35 เป็นมิติที่อธิบายความสัมพันธ์ได้
 ร้อยละ 12 ซึ่งเป็นความสัมพันธ์ที่เป็นอิสระ (Orthogonal) จากมิติที่ 1 ความ-
 สัมพันธ์ในมิติที่ 2 นี้เกิดจากตัวแปร ความพึงพอใจด้านองค์ประกอบในการค่าเป็นชีวิต
 ความพึงพอใจด้านสัมพันธภาพกับบุคคลอื่น ในกลุ่มตัวแปรความพึงพอใจในการค่าเป็นชีวิต
 กับความรุนแรงของความเจ็บปวด ความเสื่อมสมรรถภาพของอวัยวะ และความรู้สึก
 ซึมเศร้าในกลุ่มตัวแปรการรับรู้ต่อความเจ็บป่วย เมื่อพิจารณาจากเครื่องหมายค่าน้ำหนัก
 ของตัวแปร พบว่า ความพึงพอใจด้านองค์ประกอบในการค่าเป็นชีวิต ความพึงพอใจ
 ด้านร่างกาย แต่ความไม่พึงพอใจด้านสัมพันธภาพกับบุคคลอื่น มีความสัมพันธ์กับ ความเจ็บ
 ปวดน้อย การไม่มีความเสื่อมสมรรถภาพ แต่มีความรู้สึกซึมเศร้า

ตารางที่ 13 ค่าสหสัมพันธ์คาโนนิกอล และค่าน้ำหนักของตัวแปร ระหว่างกลุ่มตัวแปร ความพึงพอใจในการดำเนินชีวิต ของกลุ่มตัวอย่างประชากรที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาขึ้นไป

กลุ่มตัวแปร	ชื่อตัวแปร	ค่าน้ำหนักของตัวแปร ชุดที่ 1
ความพึงพอใจในการ ดำเนินชีวิต	ค่านองคประกอบในการดำเนินชีวิต	-.19
	คานร่างกาย	-.40
	คานสัมพันธ์ภาพกับบุคคลอื่น	.12
	คานการงาน	-.09
	คานการพักผ่อนหย่อนใจ	-.63
การรับรู้ต่อความ เจ็บป่วย	ความรุนแรงของความเจ็บปวด	.17
	ความเสื่อมสมรรถภาพของอวัยวะ	.43
	ความสำนึกในคุณค่าของตนเอง	-.23
	ความรู้สึกซึมเศร้า	.38
สหสัมพันธ์คาโนนิกอล		.81**
ความแปรปรวนรวม		.66

** P < .01

ค่าที่ขีดเส้นใต้เป็นค่าที่น้ำหนักเด่นในชุดนั้น

ผลการวิเคราะห์สหสัมพันธ์คาโนนิคอลระหว่างกลุ่มตัวแปรความพึงพอใจในการดำเนินชีวิตกับกลุ่มตัวแปรการรับรู้ต่อความเจ็บป่วยของกลุ่มตัวอย่างประชากรที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาขึ้นไป ดังที่เสนอในตารางที่ 13 นั้น พบว่าสหสัมพันธ์คาโนนิคอลที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 1 ชุด หรือ 1 มิติ ซึ่งมีค่าสหสัมพันธ์เท่ากับ .81 และเป็นมิติที่มีความสัมพันธ์สูงสุด สามารถอธิบายความสัมพันธ์ได้ร้อยละ 66 และจากค่าน้ำหนักของตัวแปรปรากฏว่าความสัมพันธ์ในมิตินี้เกิดจากตัวแปร ความพึงพอใจด้านร่างกาย ความพึงพอใจด้านการพักผ่อนหย่อนใจ กับความเสื่อมสมรรถภาพของอวัยวะ และความรู้สึกเศร้าในกลุ่มตัวแปรการรับรู้ต่อความเจ็บป่วย เมื่อพิจารณาเครื่องหมายค่าน้ำหนักของตัวแปร พบว่า ความไม่พึงพอใจด้านร่างกาย ความไม่พึงพอใจด้านการพักผ่อนหย่อนใจ มีความสัมพันธ์กับความเสื่อมสมรรถภาพของอวัยวะ และความรู้สึกซึมเศร้า

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย